

Sygn. akt V Gz 17/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zofia Wolna

Sędziowie : SSO Andrzej Znak, SSR del. Paweł Ptak (spr)

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2018 roku w Częstochowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu restrukturyzacyjnym – przyśpieszonym postępowaniu układowym Z. S. oraz E. M.

na skutek zażalenia dłużników

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 6 października 2017 r.

sygn. akt VIII GRp 1/16

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 października 2017 roku Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział VIII Gospodarczy w C. w sprawie o sygn. akt VIII GRp 1/16 umorzył postępowanie restrukturyzacyjne w stosunku do Z. S. (pkt 1) i E. M. (pkt 2).

W części motywacyjnej Sąd Rejonowy wskazał, iż po analizie listy obecności, kart do głosowania i przebiegu głosowania ustalił, że o Zgromadzeniu dotyczącym E. M. w grupie I wszyscy wierzyciele zostali powiadomieni. Na spisie umieszczonych zostało 99 wierzycieli. Łączna suma wierzytelności umieszczonych w spisie, którzy są uprawnieni do głosowania wynosi 6 256 794,33 zł. W głosowaniu I grupy wzięło udział 2 wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi. W głosowaniu drugiej grupy brało udział 45 wierzycieli, w tym nieuwzględnieni w wynikach głosowania na zgromadzeniu I. M., M. G. i M. K.. W wyniku głosowania wierzycieli zaliczonych do drugiej grupy za układem głosowało 7 (254 806,46 zł) wierzycieli a przeciwko 38 (3 227 747,68 zł). Łącznie w obu grupach głosowało 47 wierzycieli, za układem opowiedziało się 7 a przeciwko 40.

Odnośnie dłużnika Z. S., Sąd ustalił, że grupie I wszyscy wierzyciele zostali powiadomieni Na spisie umieszczonych zostało 98 wierzycieli. Łączna suma wierzytelności w spisie, którzy są uprawnieni do głosowania wynosi 5 882 035,25 zł. W głosowaniu I grupy wzięło udział 2 wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi. W głosowaniu drugiej grupy brało udział 46 wierzycieli, w tym nieuwzględnieni w wynikach głosowania na zgromadzeniu I. M., M. G. i M. K.. W wyniku głosowania wierzycieli zaliczonych do drugiej grupy za układem głosowało 7 wierzycieli a przeciwko 39. Łącznie w obu grupach głosowało 48 wierzycieli, za układem opowiedziało się 7 a przeciwko 39. Po sprawdzeniu przebiegu głosowania, Sąd ustalił, że na Zgromadzeniu wierzycieli nie doszło do zawarcia układu. Zgromadzenie zostało zwołane prawidłowo. W zgromadzeniu brało udział kworum wymagane przepisem art. 113 Pr Rest.

Sąd Rejonowy wskazał, że omyłki dotyczące zawiadomień wierzycieli nie miały wpływu na wynik głosowania zawiadomiono bowiem większą liczbę wierzycieli niż wskazano. Omyłka odnośnie nieuwzględniania w wynikach głosowania głosów trzech wierzycieli I. M., M. G. i M. K. nie miała wpływu na wynik głosowania albowiem gdyby głosy tych wierzycieli zostały doliczone do ogólnej sumy liczby głosujących to zwiększyłyby liczbę głosujących przeciw układowi i sumę ich wierzytelności. W przypadku obu dłużników większość głosujących wierzycieli, którzy oddali

ważne głosy, mających łącznie ponad dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom głosowała przeciwko układowi, zatem w wyniku głosowań nie doszło do zawarcia układu.

Odnośnie zastrzeżeń zgłoszonych przez (...) Spółka Akcyjna w M. zgłoszonych w dniu 22 sierpnia 2017r., co do pominięcia wierzytelności w spisie wierzycieli, wskazać należy, że podniesione tam okoliczności nie były przedmiotem badania sądu w zakresie zasadności niedopuszczenia przez sędziego komisarza do udziału w zgromadzeniu albowiem nawet przy przyjęciu, że podmiot ten powinien głosować nad układem z wierzytelnością w wysokości 404 634,17zł, to jego głos oddany za układem nie wpłynąłby w żaden sposób na wynik głosowania.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 325 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 maja 2015r. Prawo restrukturyzacyjne, Sąd umarza postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli układ nie został przyjęty. W przedmiotowym postępowaniu układ nie został przyjęty. Zgromadzenie zostało zwołane prawidłowo.

Od powyższego postanowienia zażalenie złożyli dłużnicy zarzucając:

I. naruszenie przepisów prawa procesowego mającego istotny wpływ dla rozstrzygnięcia sprawy, a to:

art. 215 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 509 Prawa Restrukturyzacyjnego polegające na nieodroczeniu terminu zgromadzenia wierzycieli wyznaczonego na dzień 14 sierpnia 2017 roku pomimo iż dłużnicy złożyli w dniu 10 sierpnia 2017 roku uzupełnienie listy wierzytelności, a także swój udział w postępowaniu restrukturyzacyjnym zgłosił wierzyciel (...)Spółka Akcyjna w M., tym samym termin zgromadzenia wierzycieli powinien zostać odroczone z zobowiązaniem dla nadzorcy sądowego do złożenia nowych propozycji układowych i kart do głosowania dla każdego wierzyciela;

II. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to:

1. art. 150 ust. 1 Prawa Restrukturyzacyjnego polegające na nieuwzględnieniu w treści spisu wierzytelności wszystkich wierzycieli dłużników, gdy tymczasem wierzytelnościom tym można przypisać przymiot wierzytelności osobistych, a tym samym winne one zostać objęte układem z mocy prawa.

a w konsekwencji:

2. art. 325 ust. 2 pkt 3 Prawa Restrukturyzacyjnego polegające na umorzeniu przyspieszonego postępowania układowego z uwagi na fakt, iż układ nie został przyjęty na zgromadzeniu wierzycieli, gdy tymczasem głosowanie zostało przeprowadzone w sposób wadliwy, bowiem do udziału w zgromadzeniu nie zostali dopuszczeni wszyscy wierzyciele, których wierzytelności są objęte układem z mocy prawa.

W konkluzji skarżący wnosili o uchylene postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 6 października 2017 roku, sygn. akt VIII GRp 1/16 w przedmiocie umorzenia przyspieszonego postępowania układowego Z. S. na oraz w przedmiocie umorzenia przyspieszonego postępowania układowego E. M. oraz o wyznaczenie terminu posiedzenia na podstawie art. 148 k.p.c. w zw. z art. 209 pr. Rest. oraz o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchanie dłużników E. M. i Z. S. w charakterze strony na okoliczność liczby wierzycieli osobistych dłużników i wysokości przysługujących im wierzytelności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużników nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd, na podstawie art. 325 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 maja 2015r. – Prawo restrukturyzacyjne umarza postępowanie restrukturyzacyjne (umorzenie obligatoryjne), jeżeli układ nie został przyjęty. Artykuł 165 ust. 5 Prawa restrukturyzacyjnego zakłada umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego na rozprawie wyznaczonej w celu rozpoznania układu, jeśli ustalą, że układ nie został przyjęty na skutek braku odpowiedniej większości. Ta przesłanka ma charakter uniwersalny i stosuje się ją do każdego typu postępowania restrukturyzacyjnego. Artykuł 325 ust. 1 pkt 3

Prawa restrukturyzacyjnego jest superfluum art. 165 ust. 5 Prawa restrukturyzacyjnego. Będzie to miało miejsce, gdy uchwała zgromadzenia wierzycieli o przyjęciu układu nie osiągnęła wymaganej większości osobowej lub kapitałowej, określonej w art. 119 pr. rest. Gdy układ z tego powodu nie zostanie zawarty, skutkuje to umorzeniem postępowania, a dłużnik pozbawiony jest prawa do złożenia nowych propozycji układowych (vide: Dariusz Chrapoński, Komentarze do art. 325 ustawy Prawo restrukturyzacyjne, Wolters Kluwer 2017).

Jak wskazał Sąd Rejonowy, podczas zgromadzenia wierzycieli dłużników, w dniu 14 sierpnia 2017r. przeprowadzono głosowanie w przedmiocie zawarcia układu. Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2017r. sędzia-komisarz stwierdził, że układ w przyspieszonym postępowaniu układowym nie został przyjęty wobec dłużników. Odnośnie E. M., Sąd Rejonowy wskazał, że łącznie w obu grupach głosowało 47 wierzycieli, za układem opowiedziało się 7 a przeciwko 40., zaś w przypadku Z. S. łącznie w obu grupach głosowało 48 wierzycieli, za układem opowiedziało się 7 a przeciwko 39. Podkreślenia wymagało również, że Sąd Rejonowy w dniu 14 sierpnia 2017r. zatwierdził uaktualniony spis wierzytelności dłużników.

Należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy przed umorzeniem postępowania, do czego był zobligowany, przeanalizował przesłanki nie przyjęcia układu na skutek braku odpowiedniej większości. Stwierdzenie powyższej przesłanki było wystarczającym, w świetle obowiązującej regulacji z art. 325 ust. 1 pkt 3 Prawa restrukturyzacyjnego, do wydania postanowienia o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego.

Odnosząc się natomiast do argumentacji skarżących dotyczącego nie odroczenia terminu zgromadzenia wierzycieli wyznaczonego na dzień 14 sierpnia 2017r., to wskazać należy, że w praktyce do najczęstszych przyczyn powodujących konieczność odroczenia zgromadzenia wierzycieli może zaliczyć brak quorum, niestawiennictwo nadzorcy sądowego lub zarządcy, których stawiennictwo sędzia-komisarz albo wierzyciele uznają za konieczne, czy też niedostateczne wyjaśnienie kwestii będących przedmiotem obrad. Odraczenie zgromadzenia wierzycieli powinno jednak mieć miejsce wyjątkowo i ograniczać się do sytuacji, w których odroczenie zgromadzenia wierzycieli jest rzeczywiście uzasadnione (vide: Anna Hycaj, Maciej Geromin, Komentarz do art. 105 ustawy Prawo Restrukturyzacyjne).

W niniejszej sprawie pomimo, że aktualne listy wierzycieli zostały złożone w dniu Zgromadzenia, nadzorca sądowy stwierdził, że w świetle podanych danych liczba niezawiadomionych wierzycieli nie jest większa niż połowa wierzycieli uprawnionych do głosowania, a kwota ich wierzytelności nie przekracza 1/3 sumy wierzytelności (k. 1498). Wobec tego zasadnie Sąd Rejonowy oddalił wnioski o odroczenie zgromadzenia z uwagi na brak postaw do jego odroczenia.

Zatem powoływanie przez dłużników w zażaleniu ponownie tej samej argumentacji dotyczącej odroczenia terminu zgromadzenia wierzycieli, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wyjaśnił również, że udział (...) S.A. w M. nie miał znaczenia dla wyników głosowania albowiem sposób głosowania tego wierzyciela (za) i tak nie miałyby znaczenia dla ostatecznego jego wyniku.

Wobec tego, w ocenie Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia art. art. 215 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 509 Prawa Restrukturyzacyjnego i art. 325 ust. 2 pkt 3 Prawa Restrukturyzacyjnego.

Odnosząc się natomiast na do zarzutu dłużników dotyczącego naruszenia art. 150 ust. 1 Prawa Restrukturyzacyjnego, to stwierdzić należy, że jest on nieuzasadniony. Wskazać trzeba, że podstawowym kryterium objęcia wierzytelności z mocy prawa układem jest moment powstania wierzytelności osobistych. Układem są objęte wierzytelności osobiste powstałe przed dniem otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, jeśli ustawa nie stanowi inaczej. Zgodnie z oświadczeniem nadzorcy sądowego złożonym na zgromadzeniu w dniu 14 sierpnia 2018r. dłużnicy nie przedstawili dokumentów dotyczących spółki (...). Zatem obecnie nie mogą podnosić, że treść spisu wierzytelności nie objęła wszystkich wierzycieli dłużników, jeżeli to sami dłużnicy powinni wskazać nadzorcy sądowemu wszystkich wierzycieli oraz dokumenty uzasadniające wpisanie wierzytelności na listę. Ponadto Sąd Rejonowy w dniu 14 sierpnia 2017r. zatwierdził uaktualniony spis wierzytelności dłużników. Dłużnicy zatem nie wykazali, że pozostali jeszcze wierzyciele nie objęci układem, oprócz (...) S.A. w M., do czego Sąd Rejonowy się odniósł.

Podkreślania również wymaga, że pomimo obszernej argumentacji wskazanej przez dłużników w zażaleniu nie zdołali oni wykazać, że doszłoby do przyjęcia układu, w sytuacji gdy z załączonych dokumentów wynikało, że większość wierzycieli głosowała i tak przeciwko układowi.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużnika na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.